

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สำหรับสตรีเพศที่สมรสแล้ว การตั้งครรภ์นับว่าเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งในอันที่จะให้กำเนิดบุตร ซึ่งเป็นสายใยแห่งความรักและความผูกพันของครอบครัว และยังเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญที่จะเป็นอนาคตของชาติต่อไป แต่เนื่องจากความเปลี่ยนแปลงทางด้านสรีระของเพศหญิง โดยเฉพาะความแข็งแรงของร่างกายในขณะตั้งครรภ์ รวมทั้งความปลอดภัยในการทำงาน ฉะนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่หญิงมีครรภ์จะต้องได้รับการดูแลที่ถูกต้องและเหมาะสมในช่วงระหว่างเวลาที่ตั้งครรภ์ และกำลังจะให้กำเนิดบุตร ซึ่งเป็นช่วงจังหวะชีวิตที่สำคัญอย่างยิ่ง และเป็นช่วงชีวิตที่เสี่ยงต่ออันตรายหากเกิดครรภ์เป็นพิษ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่หญิงมีครรภ์จะต้องได้รับการดูแลที่เหมาะสม

อาชีพรับราชการเป็นอาชีพหนึ่งที่ผู้หญิงมีความต้องการเข้ามาประกอบอาชีพนี้ เนื่องจากเป็นอาชีพที่สังคมมองว่ามีเกียรติและศักดิ์ศรี และในสภาวะการณ์ปัจจุบันที่เกิดปัญหาค่าครองชีพถีบตัวสูงขึ้น ผู้หญิงส่วนใหญ่ซึ่งแต่เดิมคงเพียงแต่รับผิดชอบงานภายในบ้านเท่านั้น กลับต้องออกไปทำงานนอกบ้านเพื่อหารายได้มาช่วยจุนเจือครอบครัว ซึ่งในจำนวนนี้รวมถึงหญิงมีครรภ์ด้วย โดยสภาพการทำงานและสิ่งแวดล้อมในการทำงาน ล้วนแล้วแต่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและการตั้งครรภ์ของผู้หญิงได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหญิงมีครรภ์ซึ่งต้องประกอบอาชีพควบคุมผู้ต้องขังภายในเรือนจำและทัณฑสถาน

เรือนจำและทัณฑสถานเป็นสถานที่ที่นับว่ามีอันตรายและมีอัตราเสี่ยงสูง เนื่องจากมีสิ่งคุกคามต่อสุขภาพอย่างมากมาย ซึ่งนอกจากจะต้องเสี่ยงต่อการได้รับเชื้อโรคที่ติดจากผู้ต้องขังที่อยู่กันอย่างแออัดยัดเยียดแล้ว เจ้าพนักงานราชทัณฑ์หญิงที่ควบคุมผู้ต้องขังในเรือนจำและทัณฑสถานยังมีความวิตกกังวลใจว่าผู้ต้องขังจะก่อเหตุการณ์ไม่สงบใดขึ้นหรือไม่อีกด้วย ซึ่งหญิงที่ทำงานอาชีพดังกล่าวนี้เป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูงที่จะต้องสัมผัสกับสิ่งที่คุกคามต่อสุขภาพ เพราะโดยลักษณะงานของเจ้าพนักงานที่ควบคุมผู้ต้องขังในเรือนจำและทัณฑสถาน เป็นงานที่ต้อง ควบคุมและดูแลผู้ต้องขังตลอด 24 ชั่วโมง ซึ่งผู้ต้องขังเหล่านั้นมีทั้งผู้ต้องขังที่ไม่มีอาการผิดปกติ ผู้ต้องขังที่มีอาการป่วยทางร่างกาย รวมตลอดถึงผู้ต้องขังที่อาการป่วยทางจิตประสาทอีกด้วย และในการปฏิบัติงานนี้ ยังต้องมีการปฏิบัติงานเป็นผลัดอีกด้วย ซึ่งลักษณะการทำงานเช่นนี้ จะส่งผลกระทบต่อภาวะสุขภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเจ้าพนักงานหญิงนั้นอยู่ระหว่างการตั้งครรภ์ กล่าวคือ

นอกจากจะต้องแบกรับน้ำหนักบรรทุกที่เพิ่มมากขึ้นทุกวันแล้ว ลักษณะงานของเจ้าพนักงานราชทัณฑ์ที่หนักและต้องมีความรอบคอบแล้วยังต้องคอยระมัดระวังไม่ให้ผู้ต้องขังก่อความไม่สงบขึ้นในขณะที่ตนปฏิบัติหน้าที่ภายในเรือนจำและทัณฑสถาน รวมทั้งภาวะแทรกซ้อนต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ในขณะตั้งครุฑ อันอาจส่งผลให้ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานลดลง และมีโอกาสที่จะเกิดความผิดพลาดในการปฏิบัติงานได้ ซึ่งจะเกิดผลเสียร้ายแรงต่างๆ ตามมา

องค์การอนามัยโลกได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า สุขภาพคือสภาวะที่สมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางใจ ทางสังคม อยู่ในสังคมที่มีสันติสุขไม่เฉพาะการไม่พิการหรือไม่มีโรคเพียงเท่านั้น แต่การมีสุขภาพดีเป็นสิทธิของทุกคน ซึ่งทุกคนควรมีโอกาสที่จะเข้าถึงการมีสุขภาพที่ดีได้อย่างแท้จริง โดยทุกคน ทุกส่วนของสังคมจะต้องร่วมสร้างสุขภาพที่ดี ซึ่งจากคำนิยามความหมายของสุขภาพ แสดงให้เห็นชัดว่า สุขภาวะที่สมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางใจและทางสังคม เป็นอุดมมุ่งหมายของบุคคลและสังคม เป็นอุดมการณ์แห่งการปฏิรูปสุขภาพ เป็นส่วนหนึ่งแห่งความมีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ และสิทธิดังกล่าวจะเกิดขึ้นไม่ได้ ถ้าบุคคลไม่มีหน้าที่ไม่มีส่วนร่วมในการสร้างสุขภาพที่ดีให้เกิดขึ้นแก่ตนเอง คนอื่นและสังคม ซึ่งเป็นหลักการพื้นฐานของการสร้างสุขภาพ ดังนั้น การมีสุขภาพที่ดีจึงเป็นสิทธิอย่างหนึ่งที่เด็กและสตรีซึ่งเป็นมนุษยชนพึงได้รับ ซึ่งนานาอารยประเทศต่างให้การยอมรับสิทธิดังกล่าว โดยได้บัญญัติไว้ในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ข้อ 25 (2) ว่า “มารดาและบุตรชอบที่จะได้รับการดูแลและความช่วยเหลือเป็นพิเศษ เด็กทั้งหลายไม่ว่าจะเป็นบุตรในหรือนอกสมรสย่อมได้รับความคุ้มครองทางสังคมเช่นเดียวกัน” นอกจากนี้องค์การแรงงานระหว่างประเทศยังได้ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ จึงได้มีบทบัญญัติในเรื่องการให้ความคุ้มครองแก่แรงงานหญิงที่ตั้งครุฑเอาไว้ โดยเฉพาะในรูปของอนุสัญญาฉบับต่างๆ และข้อเสนอว่าด้วยการให้ความคุ้มครองมารดา ซึ่งประเทศที่ได้ให้สัตยาบันต่างก็ยอมรับและได้บัญญัติไว้เป็นกฎหมายภายในของแต่ละประเทศที่สอดคล้องกัน ส่วนในประเทศไทยถึงแม้ว่าจะไม่ได้ให้สัตยาบันกับอนุสัญญาฉบับนี้ก็ตาม แต่ก็ได้นำเอาแนวทางของอนุสัญญาฉบับดังกล่าวมาปรับใช้โดยบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 มาตรา 39 ว่า “ห้ามมิให้นายจ้างให้ลูกจ้าง ซึ่งเป็นหญิงตั้งครุฑทำงานในระหว่างเวลา 22.00 น. ถึงเวลา 06.00 น. ทำงานล่วงเวลา ทำงานในวันหยุด หรือทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้.....” จึงทำให้ลูกจ้างหญิงมีครุฑที่ปฏิบัติงานในภาคเอกชนได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทั้งนี้ได้มีบทบัญญัติยกเว้นไว้ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัตินี้ว่า “มิให้ใช้บังคับแก่หน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจ.....” จึงทำให้หญิงตั้งครุฑที่เป็นเจ้าพนักงานราชทัณฑ์ซึ่งต้องปฏิบัติงานควบคุมผู้ต้องขังในเรือนจำและทัณฑสถาน ไม่มีกฎหมายหรือมาตรการใดๆ ที่ให้ความคุ้มครองด้านสุขภาพ อันก่อให้เกิดความไม่เท่าเทียมกัน ในการได้รับสิทธิการดูแลทางด้านสุขภาพ ในทางปฏิบัติพบว่า

ปัญหาที่จะต้องพิจารณาในกรณีการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานราชทัณฑ์หญิงมีครรภ์ ที่ปฏิบัติงานควบคุมผู้ต้องขังในเรือนจำและทัณฑสถานอยู่หลายประเด็นดังต่อไปนี้

1) ลักษณะงานของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ที่ทำหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังนั้น เป็นงานที่มีความตรากตรำ โดยเป็นงานที่ต้องปฏิบัติตลอด 24 ชั่วโมง อย่างต่อเนื่อง และต้องใช้คนเป็นหลักในการปฏิบัติหน้าที่ ทั้งการควบคุมผู้ต้องขังโดยใกล้ชิด เพื่อป้องกันการหลบหนีการแก้ไขอบรมสั่งสอนให้ผู้ต้องขังประพฤติตนอยู่ในระเบียบวินัยของทางราชการ โดยเฉพาะผู้ต้องขังคดีอุกฉกรรจ์หรือกำหนดโทษสูงหรือมีพฤติการณ์ที่ไม่น่าไว้วางใจ การฝึกวิชาชีพ การจัดสวัสดิการแก่ผู้ต้องขัง การอยู่เวรยามรักษาการณ์ การป้องกันการก่อเหตุร้ายแหกหักหลบหนีจากที่คุมขัง การสับเปลี่ยนหมุนเวียนเข้าเวรรักษาการณ์ทั้งเวลากลางวันและกลางคืน และวันหยุดราชการ รวมทั้งภารกิจพิเศษในการควบคุมผู้ต้องขัง เช่น การควบคุมผู้ต้องขังป่วยที่ออกไปรับการรักษายกนอกเรือนจำ/ทัณฑสถาน การควบคุมผู้ต้องขังออกทำงานสาธารณะ และยังต้องทำการตรวจค้นตัวและสิ่งของผู้ต้องขังก่อนขึ้นเรือนนอน เพื่อป้องกันการลักลอบนำอุปกรณ์ในการหลบหนี เช่น ใบบ่อยัดดัดเหล็ก เชือก หรือตะขอสำหรับเกี่ยวกำแพงเรือนจำหรือทัณฑสถาน เป็นต้น ซึ่งลักษณะงานดังกล่าวนี้จะต้องยืนหรือเดินเป็นระยะเวลานานๆ พบว่าบางรายมีการคลอตก่อนกำหนดหรือมีความดันโลหิตสูงในระหว่างตั้งครรภ์ ซึ่งบทบัญญัติในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2479 และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ไม่ได้ให้ความสำคัญคุ้มครองเจ้าพนักงานราชทัณฑ์หญิงมีครรภ์ที่ปฏิบัติงานควบคุมผู้ต้องขังในเรือนจำและทัณฑสถานแต่อย่างใด

2) สภาพการทำงานและระยะเวลาในการทำงานของเจ้าพนักงานราชทัณฑ์หญิงมีครรภ์ที่ควบคุมผู้ต้องขัง มีความแตกต่างจากการทำงานของบุคลากรภาครัฐในหน่วยงานอื่น กล่าวคือ ลักษณะงานจะต้องปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง 24 ชั่วโมง และจะต้องปฏิบัติงานอย่างน้อยสัปดาห์ละ 6 วัน โดยต้องอยู่เวรยามรักษาการณ์ในเวลากลางวันในวันเสาร์หรืออาทิตย์ 1 วัน และ เวรยามรักษาการณ์กลางคืน ต่อจากเวลาราชการปกติโดยเฉลี่ยอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 – 2 วัน ซึ่งเวลา ในการทำงาน of เจ้าพนักงานเรือนจำและทัณฑสถาน ต้องปฏิบัติหน้าที่เฉลี่ยอย่างน้อย 85 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ซึ่งแตกต่างจากส่วนราชการอื่นที่ปฏิบัติงานโดยเฉลี่ยเพียง 40 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ ซึ่งในบทบัญญัติของพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ได้กำหนดห้ามหญิงมีครรภ์ทำงานในช่วงเวลา 22.00 น. ถึงเวลา 06.00 น. โดยเจ้าพนักงานราชทัณฑ์หญิงมีครรภ์ที่ต้องเข้าเวรยามรักษาการณ์ ในช่วงเวลากลางคืนและวันหยุดราชการ กลับไม่มีบทบัญญัติกฎหมายใดๆ ให้ความสำคัญคุ้มครอง เป็นผลให้เกิดผลกระทบต่อการทํารักในครรภ์และประสิทธิภาพในการทำงานได้ นอกจากนี้การขาดแคลนบุคลากรที่ปฏิบัติงานในเรือนจำ/ทัณฑสถาน ได้ส่งผลกระทบต่อตัว ข้าราชการ และประสิทธิภาพของการบริหารงานราชทัณฑ์อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ ตำแหน่งที่กรมราชทัณฑ์ ต้องแจ้งยุบเลิกจากผลการเกษียณอายุ

ราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณ มีจำนวนมากกว่าตำแหน่งที่ได้รับการจัดสรรคืนจากทางรัฐบาลเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ยังต้องมีการยุบเลิกตำแหน่ง ตามยุทธศาสตร์การปรับขนาดกำลังคนภาครัฐอีกด้วย ทำให้ปัญหาการขาดแคลนอัตรากำลังของกรมราชทัณฑ์ทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น อันส่งต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานราชทัณฑ์ทั้งการควบคุมผู้ต้องขังไม่ให้หลบหนี และการพัฒนาพฤตินิสัยของผู้ต้องขังให้กลับตนเป็นคนดีของสังคม นอกจากนี้ผลกระทบที่เกิดขึ้นนี้ ยังกระทบต่อผู้ต้องขังโดยตรง รวมทั้งประชาชนในสังคมภายนอกอีกด้วยซึ่งกรอบอัตรากำลังเจ้าพนักงานราชทัณฑ์หญิงที่ปฏิบัติงาน ในเรือนจำ/ทัณฑสถาน ในปัจจุบันไม่มีความสมดุลกับจำนวนผู้ต้องขัง และไม่มี ความทัดเทียมกับมาตรฐานสากลของนานาชาติอารยประเทศ ซึ่งอัตราส่วนระหว่างเจ้าพนักงานราชทัณฑ์หญิงกับผู้ต้องขังคือ 1 : 5 หรืออย่างสูงไม่เกิน 1 : 10 ซึ่งกรมราชทัณฑ์มีจำนวนข้าราชการหญิงที่ปฏิบัติหน้าที่ในเรือนจำ/ทัณฑสถาน จำนวนทั้งสิ้น 1,815 คน และมีผู้ต้องขังหญิงจำนวนทั้งสิ้น 27,377 คน สัดส่วนระหว่างเจ้าหน้าที่กับผู้ต้องขังในภาพรวมคือ 1 : 15 (ในต่างประเทศ เช่น ประเทศเยอรมนี สัดส่วนระหว่างเจ้าหน้าที่ด้านการควบคุมต่อจำนวนผู้ต้องขังคิดเป็น 1 : 4.8 ประเทศบราซิล 1 : 1 ประเทศอินโดนีเซีย 1 : 4.1 ประเทศมาเลเซีย 1 : 3.3 และประเทศสิงคโปร์ 1 : 8)¹

3) การคุ้มครองแรงงานในด้านการลาพักคลอด การได้รับสิทธิให้ได้หยุดพักก่อนคลอด และการได้รับสิทธิพักผ่อนเพื่อให้นมบุตร ของเจ้าพนักงานราชทัณฑ์หญิงที่ปฏิบัติงานในเรือนจำ/ทัณฑสถาน นั้น ตามระเบียบของทางราชการในปัจจุบัน ยังไม่มีความสอดคล้องกับมาตรฐานขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ซึ่งหลายประเทศได้ให้สิทธิการลาคลอดของแรงงานหญิงรวมทั้งสิทธิที่พึงจะได้รับในการได้หยุดพักงานก่อนกำหนดคลอด ทั้งการลาพักก่อนคลอด และการลาพักหลังคลอด รวมทั้งสิทธิการได้พักผ่อนเพื่อให้นมบุตรไว้อย่างชัดเจน และนอกจากนี้ยังพบว่าเจ้าพนักงานราชทัณฑ์ที่คลอดบุตรแล้ว มีปัญหา เรื่องระยะเวลาในการให้นมบุตร ซึ่งในส่วนของระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการมิได้มีการกำหนดให้สิทธิการลาพักเพื่อให้นมบุตรไว้แต่อย่างใด จึงทำให้ทารกที่คลอดออกมาไม่ค่อยได้รับน้ำนมจากมารดาซึ่งต้องปฏิบัติหน้าที่ภายในเรือนจำ/ทัณฑสถาน อันจะส่งผลให้ทารกได้รับสารอาหารไม่เพียงพอ แก่การเจริญเติบโตในช่วงแรกภายหลังคลอดนี้

จากกรณีปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นนั้น ทำให้พิจารณาได้ว่าในประเทศไทยยังไม่มีมาตรการทางกฎหมายในการให้ความคุ้มครองแรงงานหญิงมีครรภ์ ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานราชทัณฑ์ที่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังภายในเรือนจำและทัณฑสถาน อันได้รับผลกระทบจากปัญหาดังกล่าว

¹ ส่วนราชทัณฑ์ต่างประเทศ สำนักทัณฑวิทยา กรมราชทัณฑ์.

ดังนั้น จึงสมควรที่จะแก้ไขกฎหมายและระเบียบที่ใช้บังคับอยู่ หรือตราบทบัญญัติกฎหมาย หรือระเบียบที่เกี่ยวข้องขึ้นใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ของปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งมีผลต่อเจ้าพนักงานราชทัณฑ์หญิงมีครรภ์ที่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังในเรือนจำและทัณฑสถาน อันจะได้รับ ความคุ้มครองทางด้านสุขภาพและความปลอดภัยต่อตนเองและทารกในครรภ์จากการทำงานที่ แท้จริงและสมประโยชน์

1.2 สมมติฐานของการศึกษา

การใช้แรงงานของลูกจ้างหญิงมีครรภ์นั้น ได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติคุ้มครอง แรงงาน พ.ศ. 2541 ซึ่งถือเป็นมาตรฐานการคุ้มครองแรงงานขั้นต่ำ แต่กฎหมายฉบับดังกล่าวไม่ได้บัญญัติ ให้ความคุ้มครองแก่เจ้าพนักงานราชทัณฑ์หญิงมีครรภ์ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขัง ในเรือนจำและทัณฑสถาน ทำให้เกิดปัญหาแก่เจ้าพนักงานราชทัณฑ์หญิงมีครรภ์ในการปฏิบัติงาน เช่น ในเรื่องลักษณะงานที่ต้องทำ ซึ่งเจ้าพนักงานราชทัณฑ์หญิงมีครรภ์ต้องควบคุมดูแลผู้ต้องขัง ตลอดจนความมั่นคงแข็งแรงของเรือนจำและทัณฑสถาน ซึ่งต้องยืนและเดินเกือบตลอดเวลาที่ปฏิบัติ หน้าที่ รวมทั้งยังมีความเสี่ยงภัยในการทำงาน อันเนื่องมาจากระยะเวลาในการทำงานที่ต้องทำงาน อย่างน้อยสัปดาห์ละ 6 วัน โดยอยู่เวรยามรักษาการณ์ในเวลากลางวันในวันเสาร์หรืออาทิตย์ 1 วัน และเวรยามรักษาการณ์กลางคืนต่อจากเวลาราชการปกติโดยเฉลี่ยอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 – 2 วัน นอกจากนี้ในส่วนของระเบียบการลาพักของข้าราชการ ก็มีได้กำหนดให้สิทธิในการลาพักก่อน กำหนดคลอด และสิทธิในการได้รับการพักเพื่อให้หมั่นบุตรในระยะเวลาที่สมควรอีกด้วย และนอกจากนี้ มาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองแรงงานที่ใช้บังคับในส่วนภาครัฐไม่มีการกำหนดในเรื่อง การคุ้มครองการใช้แรงงานหญิงมีครรภ์ในเรื่องต่างๆ ไว้ เช่น ระยะเวลาในการทำงานที่ไม่มีการ กำหนดห้ามทำงานในเวลากลางคืน จึงจำเป็นที่จะต้องมีการแก้ไขปรับปรุงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง ในการเข้าปฏิบัติหน้าที่เวรยามรักษาการณ์ภายในเรือนจำและทัณฑสถาน สำหรับเจ้าพนักงาน ราชทัณฑ์หญิงมีครรภ์ไว้เป็นการเฉพาะ เพื่อให้เกิดความเหมาะสม

1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.3.1 เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาของการคุ้มครองการใช้แรงงานหญิงและลักษณะ การทำงานของเจ้าพนักงานราชทัณฑ์หญิงมีครรภ์ที่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังภายในเรือนจำ และทัณฑสถาน

1.3.2 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบและหลักกฎหมายในการคุ้มครองแรงงานหญิง มีครรภ์ของกฎหมายต่างประเทศ กับกฎหมายคุ้มครองแรงงานหญิงมีครรภ์ในประเทศไทย

1.3.3 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบและหลักกฎหมายในการคุ้มครองแรงงานหญิงมีครรภ์ในประเทศไทย กับกฎหมายคุ้มครองแรงงานเจ้าพนักงานราชทัณฑ์หญิงมีครรภ์ที่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังภายในเรือนจำและทัณฑสถาน

1.3.4 เพื่อศึกษาและหาแนวทางแก้ไขปัญหา มาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองเจ้าพนักงานราชทัณฑ์หญิงมีครรภ์ที่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังภายในเรือนจำและทัณฑสถาน

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

วิทยานิพนธ์เรื่องนี้ เป็นการศึกษาถึงลักษณะการปฏิบัติหน้าที่ ขอบเขตของงานและความรับผิดชอบของเจ้าพนักงานราชทัณฑ์หญิงมีครรภ์ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังภายในเรือนจำและทัณฑสถาน รวมถึงความเสี่ยงภัยจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ระเบียบคำสั่งของทางราชการ และศึกษาถึงการบัญญัติกฎหมายที่ให้ความคุ้มครองแก่เจ้าพนักงานราชทัณฑ์หญิงมีครรภ์ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังภายในเรือนจำและทัณฑสถาน รวมทั้งกฎหมายของต่างประเทศ ซึ่งเป็นอนุสัญญาและข้อแนะนำด้วยการให้ความคุ้มครองมารดาด้วย

1.5 วิธีดำเนินการศึกษา

วิทยานิพนธ์นี้ เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพหรือศึกษาเชิงเอกสาร (DOCUMENTARY RESEARCH) โดยการศึกษาค้นคว้าวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลจากหนังสือ บทความ และเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวกับมาตรการทางกฎหมายในการให้ความคุ้มครองแรงงานเจ้าพนักงานราชทัณฑ์หญิงมีครรภ์ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังภายในเรือนจำและทัณฑสถาน ดังต่อไปนี้

- 1) พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 รวมทั้งกฎกระทรวง ประกาศกระทรวงแรงงาน และระเบียบของทางราชการที่เกี่ยวกับการปฏิบัติราชการของหญิงมีครรภ์
- 2) รายงานการวิจัย วิทยานิพนธ์ตลอดจนผลงานทางวิชาการที่เกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองแรงงานเจ้าพนักงานราชทัณฑ์หญิงมีครรภ์ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังภายในเรือนจำและทัณฑสถาน
- 3) เอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวกับกฎหมายคุ้มครองแรงงานเจ้าพนักงานราชทัณฑ์หญิงมีครรภ์ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังภายในเรือนจำและทัณฑสถาน
- 4) อนุสัญญาและข้อแนะนำขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ รวมทั้งกฎหมายคุ้มครองแรงงานของต่างประเทศในเรื่องการให้ความคุ้มครองแรงงานหญิงมีครรภ์ ซึ่งปฏิบัติงานในหน่วยงานภาครัฐ

หนังสือและเอกสารต่างๆ ที่นำมาศึกษาค้นคว้าเป็นเอกสารที่ได้จากหน่วยงานราชการ รวมทั้งรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองแรงงานหญิงมีครรภ์ ซึ่งปฏิบัติงานในหน่วยงาน

ภาครัฐ และการคุ้มครองเจ้าพนักงานราชทัณฑ์หญิงมีครรภ์ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังภายในเรือนจำและทัณฑสถาน เช่น กระทรวงแรงงาน หอสมุดองค์การแรงงานระหว่างประเทศ หอสมุดมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต กรมราชทัณฑ์ และหน่วยงานอื่นๆ ของรัฐ

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ทำให้ได้ทราบถึงความเป็นมาของการคุ้มครองการใช้แรงงานหญิงและการคุ้มครองแรงงานเจ้าพนักงานราชทัณฑ์หญิงมีครรภ์ที่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังภายในเรือนจำและทัณฑสถาน

1.6.2 ทำให้ทราบถึงหลักการทำงานของเจ้าพนักงานราชทัณฑ์หญิงมีครรภ์ที่ปฏิบัติหน้าที่ ควบคุมผู้ต้องขังภายในเรือนจำและทัณฑสถาน

1.6.3 ทำให้ทราบถึงมาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองแรงงานเจ้าพนักงานราชทัณฑ์หญิงมีครรภ์ที่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังภายในเรือนจำและทัณฑสถาน

1.6.4 เป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายและระเบียบปฏิบัติที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่เฝ้ารักษาการณ์ของเจ้าพนักงานราชทัณฑ์หญิงมีครรภ์ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ในภาครัฐต่อไป